

Мартиненко Олег Олександрович сержант служби цивільного захисту

Мартиненко Олег Олександрович, народився 09 січня 1995 року у смт. Черкаське Слов'янського району Донецької області.

З дитинства Олег мріяв стати пожежним, присвятити своє життя боротьбі з вогняною стихією.

Виховувався у невеликій, але міцній і дружній родині, завдяки чому Олег зростав спокійним, щирим та комунікабельним, мав багато друзів, з усіма знаходив спільну мову, завжди поспішав на допомогу. Мужність та відповідальність за свою сім'ю Олег відчув дуже рано.

У березні 2014 року при трагічних обставинах загинув батько, уся домашня чоловіча робота була на Олегові. Доводилося самотійно вчитися новій справі, якщо чогось він не знав.

Олег був цілеспрямованою особистістю, тому свідомо обрав свій життєвий шлях. Як справжній чоловік у червні 2015 року вступив до лав Збройних Сил України. Після закінчення строкової служби в 2016 році вирішив присвятити своє життя рятуванню людей, і вже в грудні цього ж року він стає пожежним-рятувальником.

У період з грудня 2016 року по квітень 2018 року сержант служби цивільного захисту Мартиненко Олег Олександрович безпосередньо брав участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення й захисті незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України. За час проведення антитерористичної операції на території Донецької області неодноразово залучався до ліквідації надзвичайних ситуацій, які сталися внаслідок проведення бойових дій з боку незаконних збройних формувань.

З початку введення воєнного стану в Україні Олег здійснив у складі караулу понад 48 виїздів на гасіння пожеж різного рівня складності, проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт, ліквідації наслідків надзвичайних подій, які відбувалися після інтенсивних артилерійських, ракетних та авіаційних обстрілів міста Слов'янська та його передмістя. Під час проведення аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт, сержант служби цивільного захисту Мартиненко О.О. на високому професійному рівні здійснював заходи з пожежогасіння та розбору завалів, оперативно проводив розвідку та пошук людей. Це давало змогу в найкоротші терміни здійснювати ліквідацію надзвичайної події, мати можливість своєчасно надавати домедичну допомогу постраждалим, рятувати життя людей.

Четвертого березня 2024 року сержант служби цивільного захисту Мартиненко О.О. востаннє прийшов на допомогу людям. Російськими окупаційними військами був здійснений ракетний удар по с. Маяки, Краматорського району, Донецької області, внаслідок

чого відбулося загоряння 2 вантажних автомобілів. Для гасіння пожежі, з метою надання необхідної допомоги постраждалим, проведення аварійно-пошукових та інших невідкладних робіт до місця виникнення події у складі чергового відділення виїхав сержант служби цивільного захисту Мартиненко О.О. Під час ліквідації наслідків надзвичайної події окупантами був завданий повторний удар по місту гасіння пожежі, у результаті чого четверо осіб особового складу загону отримали поранення різного ступеню тяжкості, а сержант служби цивільного захисту Мартиненко О.О. отримав травми, не сумісні з життям.

Мартиненко Олег - це людина з великої літери. За невеликий шлях рятувальника він проявив себе небайдужим, готовим прийти на допомогу, підставити своє чоловіче плече, розрадити словом, підтримати реальною допомогою.

За весь свій життєвий шлях, своїм високим професіоналізмом сержант служби цивільного захисту Мартиненко О.О. заслужив авторитет не лише серед своїх колег керівного складу, а і серед всіх рятувальників, пожежних Головного управління, які сміливо та не вагаючись ані хвилини йшли за ним на ліквідацію надскладних надзвичайних ситуацій, подій та пожеж.

Вірність справі служінні Українському народові, мужність та відвага Мартиненка О.О., завжди будуть зразком для всього особового складу, а світла пам'ять про цю Героїчну людину завжди житиме у серцях рідних, знайомих, громадян та кожного Рятувальника Донеччини.

Багато добрих та яскравих спогадів залишилося про Олега в колег по службі. Його згадують як відповідального, доброго та кмітливого. З повагою та толерантністю ставився до інших людей, завжди поважав та цінував їх думку.

Із спогадів старшого лейтенанта служби цивільного захисту Бикова Д.С.: «Олег залишився у спогадах як людина яка не мала нічого негативного, побратим який за усю службу нікому не відмовив і завжди був першим при наданні будь-якої допомоги. Згадую підходить до мене Олег і каже, що у нього є мрія – керувати власним автотранспортом. Досить тривалий час він вагався і нарешті я його переконав ступити в автошколу після закінчення якої ми йому придбали автомобіль від чого він був дуже щасливий. Також згадую, що спорт для нього був на другому місці після служби. Майже не було йому рівних у футболі, тенісі та у важкій атлетиці. Він був дуже серйозною та відповідальною людиною, якщо сказав то зробив. Інколи хотілось у ньому знайти щось за що можна було докопатися, але нічого не виходило. Він був показовим рятувальником яких я ніколи не зустрічав. На пожежах він був настільки надійний, що коли він був у відпустках мені складно було його замінити.

На-жаль війна забирає найкращих і Олег не виключення.»

